گل سیانی

پنجابی شاعری

شاعر: عمران بن یعقوب

مرتب: محمد یوسف وسیر

سید پبلی کیشنز اُردو بازار لاہور

گل سیانی

(پنجابی شاعری)

عمران بن یعقوب

مرتبہ: محمد یوسف وسیر

سید پبلی کیشنز، اردو بازار لاہور

مصنف: عمران بن یعقوب

مرتب: محمد یوسف وسیر

کمپوزنگ: شہیر وسیر

پبلشرز: سید پبلیکیشنز، اردو بازار لاہور

باراول: ۲۰۲۳ء

باردوم: ۲۰۲۶ء

قیمت: ۴۶۰ روپے

پیش لفظ

زیرِ نظر کتاب "گل سیانی" ایک ایسے شعری مجموعے کی صورت میں پیش کی جا رہی ہے جو روایتی فنی پیمانوں سے زیادہ ایک سچے اور بے ساختہ دل کی آواز کا مظہر ہے۔ اس کے خالق، عمران بن یعقوب، نے خود بھی اپنی شاعری کو کسی سخت ادبی یا عروضی معیار پر پورا اترنے کا دعویٰ نہیں کیا، مگر یہی انکسار اور صداقت ان کی تخلیقات کو ایک خاص معنویت عطا کرتی ہے۔

اس مجموعے کی شاعری میں تصوف، اسلامی فکر، معاشرتی شعور اور اخلاقی اقدار کا گہرا عکس ملتا ہے۔ یہ اشعار محض الفاظ کا مجموعہ نہیں بلکہ ایک حساس دل کی کیفیات، ایک سوچنے والے ذہن کے سوالات اور ایک دردمند روح کی پکار ہیں۔ شاعر نے اپنے احساسات کو جس سادگی اور خلوص کے ساتھ بیان کیا ہے، وہ قاری کے دل میں براہِ راست اترنے کی صلاحیت رکھتا ہے۔

بطورِ مرتب، میرا مقصد اس کتاب کو کسی ادبی تنقید کے معیار پر پرکھنا نہیں بلکہ اس خالص

جذبے کو قارئین تک پہنچانا ہے جو ان اشعار میں موجزن ہے۔ ادب کی دنیا میں جہاں فنی مہارت کو بہت اہمیت حاصل ہے، وہاں ایسے سچے اور بے ساختہ اظہار کی بھی اپنی ایک جداگانہ حیثیت ہوتی ہے۔ یہی وجہ ہے کہ گل سیانی کو محض ایک شعری مجموعہ نہیں بلکہ ایک فکری وروحانی سفر کے طور پر دیکھا جانا چاہیے۔

مجھے امید ہے کہ یہ کتاب قارئین کے دلوں میں نہ صرف فکر وتدبر کی شمع روشن کرے گی بلکہ انہیں اپنی ذات اور اپنے معاشرے پر غور کرنے کی دعوت بھی دے گی۔ اگر یہ اشعار کسی ایک دل کو بھی چھو لینے میں کامیاب ہو جائیں، تو یہ کاوش اپنی غایت کو پہنچ جائے گی۔

محمد یوسف وسیر

انتساب

اپنے وطن پاکستان کے نام

توں ای توں

گھلن والا وی تُو ای ایں تے تکن والا وی تو
تارن والا وی تُو ای ایں تے ڈوبن والا وی تُو
سُتّے بھاگ جگاون والا چوروں قُطب بناون والا
سَب تے کرم کماون والا اِکو واحد اللہ تُو
تیرا مدِ مقابل کوئی وی نئیں ہر اِک دا رازق خالق تُو
ہر تھاں تے تیری منیندی اے ہر شے دا کلّا مالک تُو
چڑیاں تُوں باز مراون والا معجزے عجب وکھاون والا
کفر دا ناں مٹاون والا ڈاہڈا حاکم احد تُو
چھوٹ وی آپ ای دینا اے تے پھڑن والا وی تُو
قید وی آپ کرانا ایں تے چھڈن والا وی تُو
روندے لوک ہساون والا لگی اگ بجھاون والا
گل دِلاں وِچ پاون والا ظاہر باطن واحد تُو
ایہہ جان وی تُوی ای دِتی اے تے لین والا وی تُو
عمران دے دل دے پاٹے حصے سَین والا وی تُو
دِل دے روگ مکاون والا لگیاں توڑ نبھاون والا

وچھڑے لوگ مِلاون والا ہادی وارث واحد تُو
گھلن والا تُو ای ایں تے تگن والا وی تُو
تارن والا وی تو ای ایں تے ڈوبن والا وی تُو
سُتّے بھاگ جگاون والا چوروں قُطب بناون والا
سب تے کرم کماون والا اِکو واحد اللہ تُو

رنگورنگی

بے عقلاں تو ہردے ویکھے ڈُبے بیڑے تردے ویکھے

اپنی مار کے کھاون والے چڑیاں کولوں مردے ویکھے

اپنا حکم چلاون والے سولی اُتے چڑھدے ویکھے

ترلے منتاں پاون والے خون خرابا کردے ویکھے

طفلاں کولوں وڈھے وڈھے حاکم وی میں ڈردے ویکھے

جنھاں اُتے رب دی رحمت وگڑے کم وی سردے ویکھے

حاکم دھکے کھاندے ویکھے تھلیوں اُتے جاندے ویکھے

جنھاں دے گھر بُھک دے ڈیرے کُکڑ کڑاہیاں کھاندے ویکھے

سیانی گل

ناں ننگی پیریں ٹریا کر کوئی ککھ ناں کِدھروں لڑ جائی
نالے چار کُنج کے ٹریا کر کوئی موڑھی ناں کِدھروں اڑ جائی
ناں بیڑے کھلے چھڑیا کر کِتوں مار ناں تینوں پڑ جائی
ناں نیواں ایڈا ہو جائیں کوئی اُتے ناں تیرے چڑھ جائی
ناں دیوا بال کے سوں جائیں متے ککھاں دی کلی سڑ جائی
دشمن نوں مارا ناں سمجھیں اوہ ڈنڈا ناں پچھوں جڑ جائی
ناں ایڈا مٹھا ہوویں توں متے ثانی ناں پچھوں پھڑ جائی
ناں ماڑے کِسے تے ظُلم کریں متے عمر دا پتا ناں جھڑ جائی

جا جھوٹھیا

کیوں سچی گل تو نئیں کردا بس جھوٹھ ای جھوٹھ سنانا ایں
ناں ہو کسے دی مندا ایں بس اپنی گل منانا ایں
جھوٹھ بولنا سوکھا نئیں اے کم بڑا ای اوکھا اے
تو بے عقل جہیا بندہ ایں بڑی چھیتی پھڑیا جانا ایں
جھوٹھ دی کوئی معیاد نئیں اے پھڑیا وی جا سکدا اے
جھوٹھ دا فائدہ کوئی نئیں ایہنے تینوں گھاٹا پانا ایں
توں جھوٹا تیرے کم وی جھوٹے جھوٹھی تیری اڑی اے
بول بول کے جھوٹھ توں ٹٹے پُھل وانگوں مرجھانا ایں
جھوٹھ دا پلو چھڈ دے بندیا جھوٹھ وی اک بیماری اے
جھوٹھ بول کے آپے ای ہُن آپے ای شرمانا ایں
جھوٹا تے توں ہے ہیں تینوں ہر کوئی جھوٹا کہندا اے
جھوٹھ بول کے کاہدے توں ہُن گئی توں کترانا ایں

علیم تے بصیر

توں کدی وی غافل نئیں ہوندا ہر شے تے تیرا دھیان
توں مالک دونہواں جہاناں دا تیرے ہتھ وچ ساڈی جان
تیری رحمتاں ویکھ کے میں ہو جانا واں قربان
مینوں قسم ایں تیرے پیار دی جہدی دوجے تھاں تے شان
تیری اپنی شان اُچیری اے میں ہر تھاں کراں بیان
تُوں جو کُجھ وی فرمایا اے نئیں بُھلدا میں فرمان
تیرا کم جدوں کوئی کرنا واں بھج جاندا اے شیطان
میں پنجے نمازاں پڑھنا واں اوہ ہوندا اے حیران
میں عِشق تیرے نال کرنا واں ہُن مینوں وی سیّان
میرا پنڈ سہارن چٹھہ اے تے ناں اے میراعمران
میری ٹیم دے سارے کھلاڑی بچے نیں
مینوں بچے سارے ای لگدے اچھے نیں
ساریاں بچیاں دے ارادے پکے نیں
جھوٹھ کدی ناں بولنا بچے سچے نیں

ناں کریا کراں

بچیاں نوں ہر ویلے ایویں نئیں ڈرائی دا

سُکا رُعب ایہناں اُتے ایویں نئیں جمائی دا

نکے بچے ساری ساڈی قوم دا خزانہ نیں

اپنے خزانے نوں نئیں پُٹھی لاہے لائی دا

نِکے بچے کسے اگے جھوٹھ وی نئیں بولدے

بچیاں نوں جھوٹھ دا نئیں گُر کوئی سکھائی دا

کم سارے ملک دے بچیاں چلانے نیں

نکے نکے ہون دا دا شکار نئیں بنائی دا

نکے بچے ہولی ہولی ودھدے ای جاندے نیں

بھار نِکے بچیاں دا کِتے نئیں گھٹائی دا

بُڈھے وارے بچیاں نے سانوں نال ٹورناں

کسے نِکے بچے نوں نئیں نشے اُتے لائی دا

دھکے شاہی

نئیں من دے میری گل ایہہ مینوں اپنی گل مناندے نیں
نکے وڈھے سارے ای بس مینوں جھڑکاں پاندے نیں
میں سب دے آکھے لگنا واں نالے سب دی عزت کرنا واں
پتہ نئیں مینوں فیر وی کاہنوں ٹچکراں ایہہ کراندے نیں
میں اکثر چپ ای رہنا واں بس کم دی گل ای کہنا واں
بھیڑے توں بھیڑے بندے وی میرے تے رُعب جماندے نیں
ایہہ گپی پرلے درجے دے ایہناں دیاں گپاں جرنا واں
مار مار کے گپاں مینوں ایوں ای ڈراندے نیں
ایہہ کم کوئی وی نئیں کردے ایہناں دا ترلا کرنا والا
ایہہ سارے بڑے نکھے نیں اے ویہلے بہہ کے کھاندے نیں
میرے نال مسیتی نئیں جاندے اگوں دا لارا لاندے نیں

چنگیائی دابدلہ

میں ایہناں دے بھلے لئی جے چنگی گل سناناں واں
ایہہ چپ کران لئی مینوں میرے اُتے تہمت لاندے نیں
جیہڑے یار نمازاں نئیں پڑھدے میں اُوہناں نوں سمجھانا واں

ہوش کر

سمجھداری دی کوئی نئیں جے تُو گل کردا ہر ویلے ای چوّلاں توں مارنا ایں
کم کرن لئی اللہ نے ہتھ دِتے مال لوکاں دا تُوں کیوں تاڑنا ایں
تیرے عقل تے لالچ سوار ہویا اک دن توں ویکھ لئیں ہارنا ایں
بھانبڑ اگ دا جیہڑا توں بالیا ای ایس بھانبڑ نیں ایں تینوں ساڑنا ایں

میرادکھ

ایہہ روپ میں آپ بنایا اے میرے یار ایہہ روپ ملنگی اے
دنیا دے شور شرابے توں ایہہ چپ ای یارا چنگی اے
رو رو کے اپنے اللہ توں میں پہلی معافی منگی اے
ہن بڑا ای خوش میں رہنا واں مینوں ہون ناں کوئی تنگی اے

سچ بولیں

جھوٹھ کدی ناں بولیں ہر تھاں سچی گل سنائیں
ویکھیں کدھر جھوٹھ بول کے ایویں پھس ناں جائیں
جھوٹھ نوں سچ بناون لئی ناں جھوٹھیاں قسماں کھائیں
اج توں بعدوں گل توں کسے توں ناں لگائیں

جھوٹھے لارے

ہتھ ہتھاں تے مار کے ویکھو مال میرا اوہ لے گئے نیں
اوہ سالاں بعد وی نئیں آئے مینوں اک ہفتے دا کہہ گئے نیں
میں قرض جنہاں دا دینا ایں اوہ میرے ہتھیں پے گئے نیں
میرے کول تے پیسے کوئی نئیں جے بس تن تے کپڑے رہ گئے نیں

دھوکا

ایہہ صورت مورت دھوکہ ای ناں کدھرے دھوکھا کھائیں بندیا
ایہہ سارا بالن دوزخ دا ناں سوہنے کول بٹھائیں بندیا
ایہہ پنڈ گناہواں والی اے ناں اپنے سِر تے چائیں بندیا
جیہڑے چنگی سیرت دے مالک نیں ناں دور اُوہناں تو جائیں بندیا

سارے لوکی

نوٹاں پچھے بھجن سارے رہ گئے سب لالچ دے سہارے
لندن تے امریکہ جاون چھڈ کے اپنے بچے پیارے
شرم نوں جانوں مار کے ویکھو چڑھ گیا لالچ آپ چبارے
شرم نوں ویکھ کے حیا نے کیتی خود کشی دریا کنارے

میری حیاتی

ساری عمر میں محنت کیتی تے مال کمایا لکھاں
ہر پاسے تے ٹھگ نیں بیٹھے حال کِت وَل رکھاں
چوسیا خون غریباں دا میں بُھل کے وی ناں چکھاں
نئیں تے اللہ کر دینا ایں مینوں وانگوں ککھاں

اندر تے باہر

بندہ کالا ہووے تے گل بن جاندی جے کر اندروں ناں دل دا کھوٹا ہووے
سیرت اُوس دی چاہی دی ٹھیک ہونی بھاویں وڈا ہووے یا چھوٹا ہووے
گل اِک تے اوہ کھلوتا رہوے سیاستداناں وانگوں ناں لوٹا ہووے
بندہ آپ تے ٹھیک ای ہووندا اے پچھوں لایا جے کسے ناں پوٹا ہووے

ودھا چڑھا

جیہڑی گل دا جِتاں کو پتہ ہووے گل اُونی کو کرنی چاہی دی اے
وڈھا اپنے توں کوئی جے گل کرے گل اُوس دی جرنی چاہی دی اے
بوہے جنت دے نوں لگے چابی جیہڑی حاصل چابی اوہ کرنی چاہی دی اے
چابی ملدی یارو نماز پڑھیاں پنجگانہ نماز پڑھنی چاہی دی اے

کیتے دا پھل

اللہ ہسدے وسدے میلے وچوں اِک دوجے نوں ویکھ نکھیڑیا ای
سانوں جُرماں دی اُوہنے سزا دتی تاہیں رحمت دا بوہا وہی بھیڑیا ای
کیتی اساں وی دنیا تے اپنی مرضی اساں آپے اے راہ سہیڑیا ای
بخشن ہار اللہ لجپال اللہ ساڈھی حیاتی دا ریڑھا اللہ ریڑھیا ای

کلاکارا

ٹُر گئے سجن یار تے بیلی لُٹ گئیاں اوہ بہاراں
کلّے کلّے ہو کے ویکھو مار دے پھردے ٹاہراں
میں وی رہ گیاں جدوں دا کلا ہر تھاوں میں ہاراں
ایسی موج نئیں لبھنی جیہڑی نال سی میرے یاراں

ساڈا کم

نویں نویں ناں یار بنائیے چھڈ کے یار پرانے
نسلی یار نئیں اک وی مُک دا کہیہ گئے ایہہ سیانے
یار جے نسلی یار ہووے اوہ لبھدا نئیں بہانے
نسلی یار تے حال یار دا لوکاں کولوں جانے
علم سِکھ تے نالے سِکھا اگے میرے اللہ نے ایہہ فرمایا اے
اللہ دے پیارے نبی نے ایہہ کم ساڈھے ذمے لایا اے
ہر کسے نوں علم سکھا بندیا بھانویں اپنا تے بھانویں پرایا اے
بعد نبی توں علم سکھان دا اساں ای ٹھیکہ چایا اے

اللہ توکل

توں حرص ناں رکھیں لوکاں دی بس اللہ توں ای منگیا کر
اللہ تو منگ لے رو رو کے تُوں اللہ توں ناں سنگیا کر
جیہڑی راہ تو اللہ ڈکدا اے ناں اُوتھوں دی توں لنگیا کر
ایہہ لالچ سارا دھوکہ ای ناں ہتھ ایہدے نال رنگیا کر

تیری یاد

میں اپنی حیاتی دے دن سارے تیری یاد دے وچ گزار دِتے
تینوں کر دیاں کر دیاں میں راضی کن پوہ دے پالے وچ ٹھار دِتے
تیرے دین نوں اگے پھیلان لئی پیر جیٹھ دیاں دھپاں وچ ساڑ دِتے
کم ویکھ لے اپنے بندیاں دے بوہے ساریاں میرے لئی مار دِتے

دعا

میں اللہ دا بندہ واں نئیں ہوندا میں خفا
میرے ربا مینوں وی ہُن سِدھی راہ وکھا
دین تیرے تو ہوواں دا ناں کدی وی میں جُدا
ایہہ جان امانت تیری اے تیرے توں کراں فِدا
میں تیرا خالص بندہ واں میرا رُتبہ توں ودھا
مینوں حسرت تیری جنت دی مینوں جنت کر عطا

توبہ

ہتھ گناں نوں لا کے توبہ کیتی پٹھی پوڑھی ناں چڑھاں دا اج توں بعد
روگ لا کے اپنی حیاتی نوں وچو وچ ناں سڑاں دا اج توں بعد
اللہ ولوں جے دُکھ کوئی آجاوے اوہ وی ہس کے سہواں دا اج توں بعد
لِکھی وچ قُران دے گل جیہڑی عمران اوہ ای کہواں دا اج توں بعد

کرم کر ربا

جدوں یاد تیری آجاندی اے
اُڈ میری نیندر جاندی اے
میرے تے کرم کما مولا
تیرے توں بڑا ڈر اندی اے
مینوں سپنے عجب وکھاندی اے
مینوں سدھی راہ وکھا مولا
میں رجھ کے روٹی کھانا واں
بس تیرے ای گُن گانا واں
میرے اندروں ہوس مکا مولا
تیری راہ تے لڑن وی جانا واں
میں کُفر دا ناں مٹانا واں
ہن ترس میرے تے کھا مولا

چتر چلاکی

میں بالغ ہاں کوئی بچہ نئیں
بڑی عمر دا واں کوئی کچا نئیں
داؤ مینوں وی اُولا جاندا
بڑے وعدے معاہدے کردا اے
ہتھاں نال گلاں کردا اے
مینوں اُنگلاں تے اُو کھڈا جاندا
ناں گل میری اوہ من دا اے
بڑا چتر چالاک اُوہ بن دا اے
اکھاں وچ مٹی پا جاندا
کئی واری میں سمجھایا اے
اللہ تو بڑا ڈرایا اے
ہر واری گل پرتا جاندا

گل سن

آ بہہ جا میرے کول میں تینوں اپنی گل سناناں واں
دھمی ویلے اُٹھ کے پہلاں اُوہدا سبق پکاناں واں
سارے دن وچ میں مسیت دے پنج گو پھیرے لاناں واں
راتیں سون توں پہلاں دل نوں اُوہدا ذکر کراناں واں

سدھا سادا

میں گم صم جہیا بندہ واں سب آکھن ایہہ تے جھلا اے
میں جیہڑی شے نوں پھڑیا اے اُوہ نبی دے دین دا پلہ اے
نئیں کسے دے کول کھلوندا میں کئی سجھن رہ گیا کلّا اے
مینوں کسے دی کوئی پروا ناہیں مینوں بخش والا اللہ اے

مست الست

میں مست مست تاں رہنا واں
میں اللہ اللہ کہنا واں
مینوں دنیا داکوئی فکر نئیں
اگوں لئی ترلے لینا واں
کئی ٹچکراں مینوں کر دے نیں
اُوہناں دیاں گلاں سہنا واں
عمران گلے توں بچن لئی
میں جا مسیتی بہنا واں

لیکھ

کھیڈ مقدراں والی میری نا جانے کیوں ہر گئی اے
انج لگدا اے جیویں دل پُھلاں دی میر یارو سڑ گئی اے
ہر دم پین بھلیکھے میرے دل نوں روگی کر گئی اے
میرے دل وچ ڈیرے دُکھاں دے میری جدوں دی اماں مر گئی اے

شکر

جیہدا مال کھایئے اُوہدے گن گایئے
کوئی گل وی اُوس دی ٹالیئے ناں
کمزوری جے اُوہدی دا پتہ ہووے
کسے اگے وی ایویں اُچھا لیئے ناں
جیہڑی چوکھٹ دا سائیں کوئی نیک ہووے
ویر اُوس دے نال کدی پالیئے ناں
ویلے سِر نئیں جیہڑی شے کم آونی
اُوس شے نوں کدی سنبھالیئے ناں

وزن

سانبھ سانبھ کے مال پرایا اپنے کول کیوں رکھنا ایں
ایہہ یارو زہر پیالہ جے کیوں چوری چوری چکھنا ایں
کُجھ اللہ توں وی ڈر بندیا تیرے عمل دا خانہ سکھنا ایں
توں چھیتی تھلے ڈِگ پینا جد پُل صِراط توں لنگھنا ایں

اکھان

تیرے دھندے سارے مندے نیں کرو وسب توں ٹھیک پیارے
لوکی تے لُٹ دے راتاں نوں تو لُٹنا ایں دن دیہاڑے
تینوں دِلوں کوئی چنگا نئیں کہندا سب کہندے ڈر دے مارے
ویکھ لئیں تیری کشتی سجناں ڈُبنی ادھ وچکارے
ایہہ سارے وچارے ماڑے نی ناں کر ایہناں نوں تنگ
تیری قربت دا کوئی شوق نئیں ذرا دوروں ہو کے لنگھ
تُوں کلاّ ای ٹاہراں ماریں دا کسے بہنا نئیں تیرے سنگ
میں اونے کپڑے نئیں بدلے توں بدلے جنے رنگ

شہادت

جے جذبہ اے تینوں شہادت دا ہر شے نال کر جہاد
شہدأ دا حساب وی نئیں ہوندا توں رکھیں گل ایہہ یاد
جیہڑے ساڈھے نال ٹکراند نیں ہو جاندے نیں برباد
دوزخ وچ اللہ کافراں دی نئیں سن دا کوئی فریاد

اے خدا

ہر دم توں رہنا ایں نال میرے
اک پَل وی ہوندا نئیں توں جُدا
راج کرنا ایں توں سارے جَگ اُتے
پل پل دی خبر اے تینوں خُدا
قربان جاواں تیری حکمتاں توں
تیری قدرت دے اُتے میں ہوں فِدا
تیرا سارا قانون میں مناواں
میری ہون تے سُن لے توں نِدا

امتحان

پیو پُتر نوں ویکھ کے چُپ بیٹھا پچھیا توں ایہہ کیہہ پیا کرنا ایں
پُتر آکھیا پرچے سِر تے نیں پاس ہون لئی بڑا ای پڑھنا ایں
گل سن کے پتر دی پیو آکھیا اِک دن تے میں وی مرنا ایں
تینوں فکر اے ایتھوں دیاں پرچیاں دی میں وی اگوں لئی کُجھ کرنا ایں
میں جتھے جتھے جاناں واں نئیں چھڈدا سنگ پرچھاواں
کئی پُٹھے سدھے پینڈے سن کُجھ اُوکھیاں اُوکھیاں راہواں
اے کھیہڑا میرا نئیں چھڈدا کئی ول ولیوے پاواں
راتاں نوں جد ایہہ لُک جاندا فِر پھرنا چاواں چاواں

رات دا جگراتا

راتاں نوں پالے وچ اُٹھ کے جیہڑا اللہ واسطے ٹھُردا اے
ایہہ گل میری آزمائی ہوئی اے اوہ کوئی میدان نہ ہردا اے
اُوس بندے دا کوئی مُل نئیں جیہڑا اُوہدی راہ تے مردا اے
اللہ وی روز محشر نوں کوئی اُوہدا حساب ناں کردا اے

تتیاں لوواں

جیٹھ ہاڑدا مہینہ اے مینوں لُوہن تتیاں لوواں
ہر پاسے شدت گرمی دی میں کِتھے یار کھلوواں
جدوں یار قیامت آوندی اے میں اُچی اُچی رووواں
میرے تے کرم کما مولا تیرے دین دا بی میں بوواں

سخی

منگن والا جے بُھل کے آجاوے
اُوہنوں ویکھ کے بوہے پے مار دے نیں
اللہ واسطے روٹی اوہ منگدا اے
مَتھے وٹ پیا ایویں ایہہ چاہڑدے نیں
بھات بھات دیاں گلاں ایہہ کرن
اوہنوں دِل اُوس وچارے دا ساڑ دے نیں
اک روٹی دِتیاں کیہہ فرق پیندا
بُھکھے ہوندے اوہ اساں دے پیار دے نیں

مان تران

یار ٹُٹ جاندے ساک مُک جاندے
جدوں ویلڑا اُوکھڑا آوندا ای
جیہڑے بندے تے مان تران ہوندا
سدّاں ماریاں وی ناں آوندا ای
ٹِڈھ پیڑ ہوندی نال فاقیاں دے
کوئی روٹی ناں اوہنوں کھلاوندا ای
عمران ویکھ ایہہ کیویں دا دور آیا
ہر کوئی پیا اُوہنوں پرچاوندا ای

چنگا تے مندا

اے ساز سامان ای دوزخ دا ناں ایہنوں تو وجا

جیہڑا گانے بولدا رہندا ای ناں اُوہنوں کول بٹھا

کنجراں دا مال حرام ہوندا ناں مال حرام دا کھا

جے کُجھ حاصل کرنا ای تے مال حلال دا کھا

تیل تے قبضہ کرن لئی تُوں چھیڑی ایتھے جنگ

ایہہ مُلک اے پاک مجاہداں دا ذرا ا دوروں ہو کے لنگھ

بو آوندی تیرے منہ وچوں منہ پراں نوں کر کے کھنگ

اسی موت موت ایک کھیڈاں دے جے کریں دا سانوں تنگ

جھوٹھ

جھوٹھ جھوٹھ ہوندا سچ سچ ہوندا
دانے بندے ناں جھوٹھ نوں بولدے نیں
جھوٹھ دبیا اے جیہڑی تھاں اُتے
عقل وند اوہ تھاں ناں پھولدے نیں
سچ پلدا وچ قُرآن اندر
مسلمان قرآن نوں کھولدے نیں
جیہدی قائم حیاتی اے جھوٹھ اتے
اللہ پاک وی اُوس نوں رولدے نیں

ماڑے بندے

گھر جینہاں دے بیلیا بھکھ ہووے
ڈیرا دُکھ وی اُوتھے ای لاوندے نیں
دُکھ آون دے نال گناہ جھڑدے
دُکھ ساڈے تے تاں ای اوندے نیں
سدا دُکھ ای رہندے نئیں بندے اُتے
کدی سُکھ وی پھیرا پاوندے نیں
جیہڑے باغ دا مالی حیات ہووے
پُھل اُوس دے ناں مُرجھاوندے نیں

صفات مولا

کسے وچوں ناں توں ناں تیرے وچوں

کلّا مالک ایں سارے جہان دا توں

توں رحیم کریم علیم مولا

سنگ چھڈا نئیں اپنے قدر دان دا توں

بادشاہواں دا وی توں بادشاہ ایں

وڈا لیڈر وی ایں مہربان دا توں

تیرے بندے بڑے پریشان ہوئے

رسہ وٹ لے ہون شیطان دا توں

چنگی گل

گل مسیتی بہہ کے جے کوئی نیکی دی سناویں دا
اوہدا اجر توں ایتھے دنیا تے وی پاویں دا
بہہ کے یار مسیتی جے کوئی پُٹھا ڈھونگ رچاویں دا
سُن لے فیر توں ایہناں کولوں بڑیاں جُتیاں کھاویں دا
دو راہ میں تینوں دسے نیں دس کیہڑی راہ تے جاویں دا
ایہہ پاپ توں تھلے سُٹھیں دا یا اپنے سِر تے چاویں دا

دارو

ایہہ دارو دوائی کوئی نئیں جے
ایہنوں کہندے نے لوک شراب
ایہنوں جیویں وی لوکی پیندے نیں
ایہہ کر دی اے مغز خراب
توں ایہدے نیڑے ناں جاویں
ایہنوں پین دا بڑا عذاب
جتھاں ایہنوں پیتا دنیا تے
اُوہ دین گے فیر حساب

عزت تے پت

ایہہ لکھ ای تیرے رہ گئے نیں ایہناں نوں ہون بچا
دنیا دیاں مستیاں وچ پے کے توں ہو گیا ایں یار تباہ
دولت جایاں کجھ نئیں ہوندا بھار ناں دل تے پا
ایہہ دولت رستہ دوزخ دا بس اَگا توں کما

ترلا

مات جے دینا چاہنا ایں فِر بدیاں نوں دے مات
مُک گئیاں جے بدیاں اندروں بن جاوے دی بات
میں گن تیرے ای گانا واں بھاویں دن ہووے یا رات
میں پکی توبہ کر لئی اے مینوں جنت کر الاٹ

راہ مولا

ایہہ دولت توں ای دِتی اے تیرے راہ تے لاواں دا
میں مسلمان دا پُتر ہاں مینوں پتا اے چنگیاں راہواں دا
جیہڑا اللہ واسطے منگے دا اُوہنوں وی نال کھلاواں دا
ماڑے گھر دیاں کُڑیاں نوں میں ہتھیں آپ وہیاہواں دا

ات دے جھوٹھ

سُن سُن کر تیرے جھوٹھ بندیا
ہون کن وی میرے پک گئے نیں
ہر ویلے ایک جھوٹھ سناناں ایں
ہون لوک وی تیتھوں اَکّ گئے نیں
ڈِک ڈِک کے بولن توں جھوٹھ تینوں
ہون بُل وی میرے تھک گئے نیں
تیرے جھوٹھاں توں آ کے تنگ بندیا
پکھی واس وی ڈیرا چک گئے نیں

ودھا

پتہ اے تینوں جناں وی اُونی گل سُنا
نِکی جہی گل نوں کدی وی ناں توں وڈی گل بنا
جیہڑا کولوں گل بناندا اے نئیں بندے اوہ دنا
چھڈ کولوں گلاں کرنیاں اللہ نوں توں منا

ہارجت

توں کھیڈ وچوں بس ہاریا ایں تو گیا نئیں جیون ہار
جے جتن جتن کھیڈنا ایں کر اللہ نال پیار
جے پیار توں سُچل کیتا تے فِر لنگ جاویں دا پار
تکبیر دا نعرہ مار کے اُچا فر توں چھکا مار

یاری

بندے بے پروا نال کدی ناں بُھل کے یاری لایئے
اک نِکی جہی لا پرواہی توں مت زندگی ہار ناں جایئے
یار بنا کے چنگا مقصد زندگی دا بنایئے
یار بنا کے کسے نوں اوہدا مال کدی ناں کھایئے

شکر خدا دا کر بندیا

ہر نعمت اوہدی کھانا ایں اُوہدا ای دتا پانا ایں
کدی شُکر وی اُوہدا کر بندیا
اے جان وی اُوہنے دِتی اے اِک دن ایہہ ہونی مٹی اے
توں اُوہدی راہ تے مر بندیا
اے نقشہ سارے جگ دا ای لبھ جیہڑا چنگا لگدا ای
توں اُوہدا پلو پھڑ بندیا
ہن جیٹھ ہاڑ دی گرمی اے ناں ہونی کوئی نرمی اے
کدی اُوہدے لئی وی سڑ بندیا

واہمہ

ڈنگدیاں مینوں کالیاں راتاں یار کراں میں تیریاں باتاں
تیرا مُکھڑا اگے آجاندا
سائے دا ہیولہ دس دا اے کوئی پتہ نئیں سایہ کس دا اے
وچ خاب دے مینوں ڈرا جاندا
میں سون دی کوشش کرنا واں میں بڑا اوہدے توں ڈرنا واں
اوہ آ کے مینوں جگا جاندا
کئی واری ہاڑا پایا اے اُوہنوں ترس اُکا ناں آیا اے
اوہ اکھا وی کڈھدا راہ جاندا

نک دی سیدھے

نئی چھیڑ دا اُوہنوں کوئی وی جیہڑا جاندا اے اپنے راہ
جیہڑے سِدھے سادھے بندے نیں اُوہناں دا ساتھ نبھا
سیدھے سادھے کدی نئیں ویکھے ہوندے بے وفا
ایہہ نک دی سیدھ تے جاندے نیں نئیں پیندے کدی کراہ

پیٹ پوجا

چانپ چانپ کے ککڑ ایتھوں اگوں کتھے جانا ایں
ہون تے تیرا اچھا ای اے دس رات دا کتھوں کھانا ایں
پہلاں سوچ لے اگلے نوں ہن کیہڑا جھوٹھ سنانا ایں
دس مینوں وی ہون توں کتھے اپناں جال وچھانا ایں
ویکھ لیں پکدی دیگ تے تیرا اُوتھے ای یار ٹھکانا ایں
انج لگدا اے جیویں کسے دن توں کھاندیاں ای مر جانا ایں

ڈانگاں دے گز

مار مار کے ڈاکے دس توں ہون تائیں کیہہ کمایا ای
کچا اے تیرا مکان توں دس اُوہ پیسہ کتھے لایا ای
کہندے سیانے مال حرام دا کم کسے ناں آیا ای
انج لگدا اے جیویں مال تو تہاڈا کنجراں نے مکایا ای

پکا سبق

بڑی سوڑ اے تینوں جاون دی دَس کیہہ کرنا ایں جا کے
توں چُپ کر کے بیٹھا رہ ایتھوں جانا ایں سبق سنا کے
توں اکثر سُتا رہنا ایں دس کیہہ آوناں ایں کھا کے
میری گل غور نال سُن لے توں کل آونا ایں سبق پکا کے

پیو پتر دی گل

اساں ابّے نوں بڑا ستایا اے چل اُوہنوں راضی کریئے
پچھلی معافی منگ کے آجا پیر ابّے دے پھڑیئے
منگ کے معافی اب توں فِر جا مسیتی وڑیئے
وضو بنا کے آ جا دو دو نفل شُکر دے پڑھیئے

سچی یاری

تنگ کسے نوں کر دیاں رہنا ایہہ کدھر دی یاری اے
چھیڑ چھاڑ جیہڑا کردا اے اوہ یار نئیں صرف بیماری اے
دغا کرے جیہڑا یار نال اوہ سجناں یار اناڑی اے
یار نوں کلّا چڑھ کے ویکھو مار دا پچھوں تاڑی اے

وڈا بندہ

مار مار کے ماڑے نوں کیوں اپنا ریٹ ودھانا ایں
چوس کے خون غریباں دا کیوں رشوت بھاری کھانا ایں
توں رشوت لے کے تگڑتوں ماڑے نوں کیوں پھسانا ایں
کجھ اللہ توں وی ڈر بندیا توں اگلے جہان وی جانا ایں
توں بڑا ای دِل دا کالا ایں کیوں اصلی گل چھپانا ایں
وچ قبر دے جا کے تینوں اژدھیاں نے کھانا ایں
سَپّاں تینوں وچ قبر دے ویکھیں بڑا ڈرانا ایں
فر توں لنگھے ویلے نوں بڑا چوکھا ای پچھتانا ایں
دھیان کران لئی اپنے تے جے مارے گا کوئی گپ

کھپ کھپا

پوری ہون توں پہلاں اُوہدی گل دے توں ٹھپ
اوہ تے ہے ای گپی اے توں ایویں ناں جاویں تپ
پیار نال اُوہنوں گل سمجھاویں توں وی ناں بھاویں کھپ

ھاسے ھاسے وچ

ہاسے ہاسے وچ ناں بندیا چنگا یار گوائیں
بیٹھک بھیڑے بندیاں نال ناں اُوہدی توں کرائیں
سُن لے بندیا اُوہدی یاری رکھیں اپنے تائیں
ایہہ دنیا ہیرا پھیری آ ناں کدھرے دھوکہ کھائیں

برداشت

جدوں پین مصیبتاں تیرے اُتے
اللہ پاک نوں یاد توں کر لیا کر
دُکھ جان لگیاں تھوڑا چِر لگدا
تھوڑا بہتا تے دُکھ توں جر لیا کر
بیڑی وچ دریا جے اُلٹ جاوے
جان بچان لئی لے توں تر لیا کر
گل سمجھ توں جے کوئی باہر ہووے
دو شکر دے نفل توں پڑھ لیا کر

مستقل مزاجی

اوہ سب نوں چنگا لگدا اے جیہڑا کروائے اپنا کم
بس کم ای چنگا لگدا اے نئیں چنگا لگدا چم
حق حلال کما لے توں ناں مال پرایا تھم
تینوں جیہڑا وی کم لبھدا ای اوس کم تے جا توں جم

رب تے ڈوری

ایہہ کافر کدھروں آ گئے نیں کوئی پتہ نئیں کدھر جانا ایں
ایہناں نال لڑ کے ایتھوں ایں ایہناں دا رُخ پرتانا ایں
ایہناں دا ٹھکانہ دوزخ اے ایہناں ساریاں اُوتھے جانا ایں
ساڈھے تے کیتے ظُلماں دا اللہ نے حساب چُکانا ایں

بھکھ

بھکھ مریڑے مندے نوں کر دیندی اے لاچار
بھکھ دے ویلے کم نئیں آوندا کوئی وی اُوہدا یار
بچے بھکھے ویکھ کے دل نوں آکھے ڈاکہ مار
نئیں تے ایہناں لنگھ جانا اے راتیں اگلے پار
آیا میرے کول میں اُوہنوں لائی ہور کوئی لار
خوش بڑا اوہ ہویا ہتھ وچ روٹیاں ویکھدیاں سار

کدھر جاواں

ساڈھے چار چوفیرے پانی اے نسن دا کوئی نئیں واہ
ایتھوں سو فیصد نسناں ایں کوئی نواں پلان بنا
جھوٹھا ہو بیمار تے کوئی وید حکیم بُلا
اگلا کم ایں میرا بھانویں کیہڑی کڈھاں راہ

چاچا

میں تیرے پتراں ورگا واں کیوں کیتی آ مینوں کنڈ
میں تیرا شریکا نئیں کردا میرے نال مار بھاویں ونڈ
میں جد وی تینوں تکنا واں مینوں پے جاندی اے ٹھنڈ
میں بھائی آں تیرے پتراں دا سانوں اِک رسی وچ گنڈھ

آخر فنا

چھڈ پرانیاں گلاں ہُن کوئی نویں جہی گل سنا
بندے چوکھے مارن دا کوئی نواں پلان بنا
توں کجھ ایں ایس زمانے دی نئیں لیڈر توں دنا
تینوں معاف نئیں کرنا اللہ نے ہو جانا توں فنا

ھائے ربا

کیوں ڈکدا نئیں توں ایہناں نوں
بڑی اَت ایہناں نے چائی اے
ساڈھے مُلک دے پہاڑی صوبے تے
ایہناں وکھری مہم چلائی اے
مار مار کے گولے ایہناں
ایتھے کیتی بڑی تباہی اے
سانوں وی دس ایہناں توں
تُوں کِنی رقم کمائی اے
بے گناہ توں کئی مروا لے نیں
تینوں بجھے وی شرم ناں آئی اے
توں اک درخت توں ڈِگ پینا تینوں ملنی ڈونگھی کھائی اے

ماڑادپڑا

شالا دنیا تے کوئی ناں ماڑا ہووے
ماڑے ساک نوں ساک ناں من دے نیں
وکھو وکھ ہوندے پولے جتیاں دے
حصے ننگے کئی اوس پے تندے نیں
تیرے کنگلے توں ایہناں نیں کیہہ لینا
بھکھے سارے ایہہ تیرے دھن دے نیں
عمران ویکھ اے کیویں دا دور آیا
سکے بھائی وی بھائی ناں بن دے نیں

عمل

سانبھ سانبھ کے رکھیں توں عمل چنگے
اگے عملاں نے ای کم آوّنا ای
چوکھے عمل جے چنگے بنالے توں
اگے جا کے ناں پچھتاوناں ای
اُوکھا ویلا جے تیرے تے آ جاوے
تینوں عملاں ای پار لنگاوناں ای
بھار پے جانا جیہڑا تیرے اُتے
اوہ بھار توں آپ ای چاوناں ای

رب دی رحمت

گھر آئے پروہنے رحمت نیں کیوں پانا ایں متھے وٹ
ایہناں نوں اندر بُلا لے توں ذرا بوہے اگوں ہٹ
اے یار مفت دی نیکی اے ایہنوں چھیتی چھیتی کھٹ
مرغا جے نئیں توں پکا سکدا چل آلو گنڈھے کٹ

جاچ

چھوٹ دین دے وچ توں بڑی دتی
جے کراساں نوں لین دی جاچ ہوندی
اٹھ پہرای قیمتی ہو جاندے
جے کر سنت تے چلن دی جاچ ہوندی
نیڑے ساڈھے ناں کدی شیطان اوندا
جے کر ایہنو نسان دی جاچ ہوندی
کھاہدا پیتا وی ساڈا عبادتاں سن
جے کر چین تے کھان دی جاچ ہوندی

ہن تے جاگ

تُوں اندر واندر سڑ گیا ایں تیرے وال وی گئے نیں جھڑ
وچ قبر دے تیریاں لتاں نیں چل ہون تے کلمہ پڑھ
توں مر گیا جے کافر ای تتّی اگ وچ جائیں دا سڑ
آوڑھ کے مسیتی پڑھ کلمہ ساڈھے نبی دے دین نوں پھڑ

کرن داویلا

وٹ چاہڑھ کے مُچھاں نوں ظالما اوئے
مظلوماں نوں کیوں ڈراونا ایں
حق کھوہ کے ماڑے مسکیناں دا توں
ڈھڈ اپنے وچ کیوں پاونا ایں
تاؤ دے کے اکھاں وی کڈھنا ایں
داڑھی رگڑ کے توں مناونا ایں
اِک دن تیری کھیڈ مُک جانی
ایس ویلے نوں توں پچھتاونا ایں

آزادی

کوپ تے گولی سِکہ لے کے اللہ اگے سجدے پے کے
آکھے کم سوادی اے
سِر تے کالی پگڑی پائے سرحداں تے ڈیرے لائے
مینوں لگدا اے جہادی اے
اُکا نئیں ڈردا بھارت توں کم لیندا ایہہ مہارت توں
کردیندا اے بربادی اے
ناں کافراں توں ایہہ ڈردا اے بس اِکو گل ای کردا اے
سانوں چاہی دی بس آزادی اے

بعدازخدا

نبی دے چرچے دنیا تے کیا خوب نیں بلّے بلّے
نبی دی شان اچیری اے پر رب توں تھوڑی تھلے
نئیں کوئی شریک وی اللہ دا میرے اللہ پاک نے کلّے
سچا مومن اوہ ای اے جیہڑا نبی دی راہ تے چلّے

سوگ

نا جانے کیوں نکی عمرے لگ گیا مینوں روگ
نِکمہ تے مداری سمجھن مینوں سارے لوگ
میں تے کنک ای گڈی سی پر چڑیاں چُگ گئیاں چوگ
آ جا بہہ جا اُجڑے کھیت دا رَل کے منایئے سوگ

چنگی گل

دھی کسے دی ہووے یا پتر ہووے
بولی اُوس نوں کدی وی ماریئے ناں
اوہ ماڑا ہووے یا تگڑا ہووے
اُوہدی غیرت نوں کدی للکاریئے ناں
اوہ ویکھے یا تیرے ولوں ناں ویکھے
کدی بُھل کے اُوس نوں تاڑیئے ناں
کم نیکی دا جے کوئی کرنا ہووے
اُوہنوں کرن لگیاں کدی ہاریئے ناں

ذکرِ الٰہی

بہہ کے مسیتی مسلمان جد اُوہدا ذکر کریندے نیں
عرش توں اللہ اُوہناں نوں رحمت دی اکھ نل ویہندے نیں
حکم فرشتیاں تائیں اللہ اُوسے ویلے دیندے نیں
پر فرشتے رحمت دے اُوہناں تے آن وچھیندے نیں

صبر

حرص دا پلو پھڑ کے توں کیوں اپنا دل ترسانا اے
نفس دی گل ناں منیں تیرے نفس تینوں مروانا اے
صبر کر اللہ نے ہُن رحمت دا مینہ وسانا اے
ویکھ لئیں اِک دن ناں شیطان دا دُنیا توں مٹ جانا اے

مقدر

سارے لوکی آکھن بھیڑا تے ناں چنگا سمجھے کوئی
جیہڑی ہوئی نال میرے اوہ کسے دے نال ناں ہوئی
قسمت میری نا جانے کیوں گھوڑے ویچ کے سوئی
بن بارش توں گلّی میری ویکھو یارو چوئی

نفسو نفسی

ناں بھکھے نوں کوئی دیندا اے
ناں رجھے نوں کوئی ویہندا اے
گل منان لئی اپنی ہر کوئی
کسے دی گل ناں سہندا اے
ناں بھکھا کسے توں لیندا اے
ناں رجھا کسے نوں دیندا اے
جیہڑا جتّے جوگا اے
اوہ اُوناں بھار چکیندا اے

وطن

عقل مندی توں اسی جے کم لیئے
ویری کدی وی سانوں نئیں مار سکدا
پاکستان نوں سارے ای جاندے نیں
کسے کولوں وی ایہہ نئیں ہار سکدا
تڑاں سکیاں انڈیا مار دا اے
ساڈا کُجھ وی نئیں وگاڑ سکدا
ساڈھے وچ فتور اوہ چاہوندا اے
سانوں آپس دے وِچ نئیں پاڑ سکدا

کاوڑا سچ

گل کسے دی جے کوئی کرنی ہووے
گل مُنہ تے کرنی چاہیدی اے
موہنہ اُتے کرے کوئی گل سچی
گل اُوس دی جرنی چاہیدی اے

خزاں

ایہہ موسم پتے جھڑنے دا
پتر وی سارے سُک گئے نیں
کدی بہندے ساں چھاویں درختاں دی
ہُن اُوہ پرچھاویں لُک گئے نیں
جیہڑے باغ پھلاں دے جُھرمٹ سن
اُوہ ہولی ہولی مُک گئے نیں
جیہڑے مالی راکھی بیٹھے سن
ہن اوہ وی ڈیرا چُک گئے نیں

الحکم للہ

ناں ایتھے پیسہ چلنا ایں ناں جھوٹھ تیرا کوئی پلنا ایں
اے دنیا دی کوٹ کچہری نئیں ایتھے حکم اللہ دا چلنا ایں
ناں ایتھے سفارش چلنی ایں ناں قہر تیرے توں ٹلنا ایں
توں سُکا بالن دوزخ دا توں دوزخ وی ای بلنا ایں
تیرا کلمہ میرا سہارا اے مینوں لگدا بڑا پیارا اے
میں جدوں وی کلمہ پڑھنا واں مینوں آوندا بڑا نظارا اے
نئیں موت شہادت ورگی کوئی ایہہ مرنا بڑا پیارا اے
شہدا دی جنت ایڈی اے نئیں ملدا کوئی کنارا اے

یوم حساب

ناں ایتھے کسے نے رہنا ایں ایتھوں ساریاں اَگے جانا اے
کوئی کنگلا بھاویں سیٹھ ہووے اُوتھے سب دا اِک ٹھکانا اے
جیہڑے عمل کمائے دنیا تے اُوہناں دا حساب چکانا اے
اوتھے دوش کسے تے نئیں ہونا سب اپنا کیتا پانا اے

شہید

قربان جاواں اُوہناں دانیاں توں
جھناں دین توں سِر وی وار دِتے
مسلمان تے اوہ بس ناں دے سن
حسن حسین نوں تیر جھناں مار دِتے

اللہ دے شیر

میں خالص تیرا بندہ واں بس تیرے توں ایں ڈرنا واں
جد تیرا بلاوہ آوندا اے میں جا مسیتی وڑنا واں
تیرے ڈر دے مارے یا ربّا میں پنج نمازاں پڑھنا واں
حساب تیرے توں بچن لئی میں کھلا جہاد وی کرنا واں

حسد

توں کیوں ساریاں لوکاں اگے میریاں چغلیاں کرنا ایں
میں کُجھ وی تینوں نئیں کہندا فِر میرے توں کیوں سڑنا ایں
کھاندا پیندا ویکھ کے مینوں دس توں کیوں ناں جرنا ایں
ایہہ دین اے ساری اللہ دی کیوں ویکھ کے ہوکے بھرنا ایں
ناں ہو کسے نوں دسیں توں میں راتیں کدھرے جانا ایں
جیہڑے سانوں مارن آئے نیں اُوہناں نوں مار مکانا ایں
میں نال کِسے نوں نئیں کھڑنا میں کلّے ای کم وکھانا ایں
عمران اوہ ویلا نیڑے وے جَد کافراں نے پچھتانا ایں

فریادی

میں چوکھے چڑ دا بیٹھا واں میری سُن لے ہُن فریاد
میرے گھر دا ویہڑا سُنجا اے کر ویہڑا ہون آباد
مینوں چھیتی ڈھنگا پا دے توں نئیں رہنا ہون آزاد
کوئی ویلا نیک لیا دے توں میں رکھاں تینوں یاد

معاف کریں رب سائیاں

نِکی عمرے بُھل بُھلیکھے جھوٹھیاں قسماں چائیاں
نبی دے منہ دیاں مٹّھیاں باتاں پتا نئیں کَنج بُھلائیاں
ملا مینوں کول بٹھا کے گلاں بہت بنائیاں
میری عقل دا پردہ کُھلیا اے ہن معاف کریں رب سائیاں

چلاکیاں

لُکّن میٹی کھیڈن ویکھو نِکّے منڈے سارے
میرے نال مسیتی نئیں جاندے بس لاندے مینوں لارے
جد مار ابّے توں پیندی اے فِر پاون سارے ہاڑے
اماں دی پیریں پے کے فِر ایہہ بن دے بڑے وچارے

رب نال یاری

کوئی ڈیہل نئیں مینوں دنیا دی میں کرنا تینوں پیار
جَد یاد تینوں میں کرنا واں میرے دل نوں ملے قرار
توں رہبر باری دنیا دا میں تدھ بنایا یار
میں تینوں یار بنایا اے مینوں لاویں اگلے پار

اللہ دے بندے

دنیا تے دین پھیلان لئی گھلے سن اللہ یار
اوہ سارے بڑے بہادر سن تے گنتی دے وچ چار
دشمن دے طوطے اُڈدے سن اوہناں نوں ویکھدیاں سار
اوہ حق دا نعرہ لاندے سن تے ٹِل سی وچ تلوار

جیل

عزت مند تے نکرے لگ رہندے
ایتھے قدر اے بس بڑبولیاں دی
ملاقات نئیں ایہناں دی آئی کدی
کوئی شے نئیں چھڈدے گولیاں دی
عزت دار دا ایتھے کوئی حال نئیں جے
ایتھے چلدی اے جھوٹھے ٹولیاں دی
بڑبولا جے کدی کوئی پھَس جاوے
بارش ہوندی اے اوہدے تے پولیاں دی

حلف

گل کسے دے نال جے کرنی ہووے
مٹھا بن کر کرنی چاہیدی اے
نال اپنے اُوہنوں بٹھا لیئے
گل پیار دے نال سمجھائی دی اے
قرآن پاک اے اعلیٰ کتاب ساڈی
ایہدی گل ناں وچ لیائی دی اے
اوہ گل ای اصل گل ہوندی
جیہڑی قسم توں بنا مکائی دی اے

پچھتاوا

کھا کھا کے جھوٹھیاں قسماں ہون تائیں کیہہ بنایا ای
توں حاصل کجھ نئیں کر سکیا بس پاپ ای پاپ کمایا ای
ایہہ بھار تیرے توں چوکھا ای جیہڑا اپنے سر تے چایا ای
عمران ہن کیوں پچھتاناں ایں تو اپنا ایں کیتا پایا ای

ماں

ماواں کولوں کدی وی نئیں مُکھڑے لکائی دے
آکھے جے نئیں لگنا تے لارے وی نئیں لائی دے
ماواں نوں رسان جیہڑے بندے کائی دے
جنت کمانی آں تے آکھے لگ مائی دے